

dial. *nanášă* „id.“, cu suf. *-k-a*. J. Dzendzelivs'kyj respinge, cu argumente convingătoare, părerea că în graiurile ucr. acest termen n-ar proveni din rom. (*Leksyka*, *ibid.*). Împrumutul se va fi făcut de la forma articulată, vezi § 30. Corelativ masc.: *nanáško* 1° „nănaș“ (la botez) — în graiurile transcarpatice (Dzendzelivs'kyj, *Atlas Transkarp.*, h. 49, p.c. 1—27, 31—62, 66—88, 90, 92—101, 103—112, 127—133, 154, 159, 160, 163—168, 184, 191, 193, 196—206, *Izoglosy*, 17) și în alte graiuri sud-vestice (*Malecki — Nitsch*, h. 29, p.c. 39, 40); 2° „nănaș“ (la nuntă) — în graiurile nistriene, podoliene, de stepă (*Dejna*, *ibid.*, *Žylko*, *ibid.*, Dzendzelivs'kyj, *Leksyka*, *ibid.*). Ca regionalism, termenul e cunoscut și în ucr. literară (*Ukr.-russk. slovar'*, 624. cu un citat din I. Franko). Etimol.: < *nanáška*, cu suf. motional *-o*. Derivat: *nanáščyty* „a năși“, cu suf. *-y-ty*.

nanášul „nănaș“ (la nuntă) — în graiurile de stepă din bazinul inferior al Nistrului (Dzendzelivs'kyj, *Leksyka*, 29—30). Etimol.: < rom. dial. *nanášul* „id.“, formă articulată de la *nanáš* „id.“, vezi § 30. Derivate: *nanášuluváty* „a năși“ (la nuntă), cu suf. verbal *-ova-ty*, vezi § 33; *nanášuluvan'n'a* „nășit“ (la nuntă). Vezi și *nanáška*.

négura „negură“ — în graiurile huțule (*Hrinčenko*, 542—543). Etimol.: < rom. *négură* < lat. *nebula* (*Scheludko*, 139, *Žylko*, 97, Candrea, *Dict. lb. rom.* 832). Termenul *négură* e larg răspândit în română, inclusiv în Maramureș, de unde a putut trece ușor la ucraineni (vezi *ALR*, s.n., III, h. 795, *ceață*).

néhyn „neghină“ (*Żelechowski*, 505). Etimol.: < rom. *neghină* (Miklosich, *EWSL*, 212, Candrea, 406). În rom.—de origine necunoscută sau, poate, din lat. **niglina* (*Scriban*, 862, *DLRM*, 535). Despre accent, vezi § 35, pct. c, iar despre rom. *-ă* > ucr. *-Ø*, § 29.

nepít 1° „fiul surorii sau fratelui“; 2° „fiul fiului sau fiicei“; 3° „rudă mai îndepărtată“ — în graiurile nistriene și în alte graiuri de sud-vest (*Żelechowski*, 518, *Dejna*, 124). Etimol.: < rom. *nepót* „id.“ < lat. *nepotem* (*Scheludko*, 139); despre *i*, vezi § 15. Var.: *nepót*. Punerca la îndoială a acestei etimologii (Dzendzelivs'kyj, *Leksyka*, 21), cât și, mai ales, încercarea de a explica termenul ucr. printr-un cuvânt sl. com., deci neatestat, provenit din i. -e. **nepot* (*Bur'ačok*, 55 și 75—76), sînt neîntemeiate. În afara factorului geografic (răspîndire în graiurile învecinate cu româna), trebuie să se țină seamă și de cel semantic. Astfel, în ucr. comună se face o distincție netă între 1° și 2°, pentru fiecare existînd termeni speciali, de origine slavă: *vnuk* sau *vnučá* — cu sensul 1°, și *sěstryč*, *sestrinec* sau *bratányč* — cu sensul 2° (cf. *Deutsch-ukr. Wört.*, 152, 373). Or, în română *nepót* înseamnă, ca și ucr. dial. *nepít* sau *nepót*, atît „Enkel“, cât și „Neffe“.

nepót vezi *nepít*.

nótelyna, vezi *nótenyna*

nótenyna „un fel de lînă de oi“ — în graiurile transcarpatice (Dzendzelivs'kyj, *Vivčars'ka leksyka*, 110). Etimol.: < ucr. **nóten* < rom. *noáten*, cf. rom. *noátenă* „lînă, mai ales neagră, de pe noateni sau de pe cîrlani“ < lat. *annotinus* „de anul trecut“, cu suf. *-yna*. Var.: *nótelyna*. Despre *ó*, vezi § 17, iar despre *l*, § 22, pct. f. În rom. adj. *noáten(ă)* e larg cunoscut (*ALRM*, s.n., I, h. 255).